

Sygn. akt VII U 1712/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lucyna Łaciak
Protokolant:	apl. radc. Jerzy Juszczyński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 maja 2014 r. w W.

sprawy z wniosku W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 4 czerwca 2013 znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób że przyznaje wnioskodawczyni W. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 maja 2013r. na stałe.

Sygn. akt VII U 1712/13

UZASADNIENIE

Odwołująca **W. G.** w dniu 27 czerwca 2013 r. złożyła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego, z dnia 04 czerwca 2013 r. odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, iż zaskarżona decyzja jest dla niej

krzywdząca, albowiem ze względu na występujący u niej nowotwór piersi i odbyty następnie zabieg mastektomii radykalnej prawej piersi z wycięciem węzłów chłonnych odczuwa ona nadal silne bóle głowy i ciała, ogólne osłabienie organizmu oraz cierpi z powodu częstych infekcji. Dodatkowo leczenie spowodowało u niej zaćmę, co skutkowało operacją oczu. Odwołująca wskazała również, iż stwierdzono u niej dodatkowo osteoporozę, prawoboczne skrzywienie kręgosłupa piersiowego oraz pogłębienie kifozy piersiowej, a także chorobę krążka międzykręgowego szyjnego z uszkodzeniem korzeni nerwów rdzeniowych. (odwołanie k. 2-3a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie z dnia 10 lipca 2013 r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. gdyż w toku postępowania z udziałem organu rentowego uznano, iż odwołująca jest osobą zdolną do pracy. Tym samym organ rentowy odmówił W. G., prawa do wnioskowanego świadczenia. (k. 17a.s.).

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca W. G. pobierała z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przyznaną orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 06 kwietnia 2011 r. (k. 117 a.r.), które przyznane zostało ubezpieczonej do dnia 30 kwietnia 2013 r. (k.119 a.r.).

W dniu 18 marca 2013 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 129 a.r.).

W toku postępowania administracyjnego ubezpieczona została skierowana na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS zgodnie z art. 14 ust.2e i 2f ustawy o emeryturach i rentach, która to komisja orzeczeniem z dnia 29 kwietnia 2013 r. (nr (...)) nie stwierdziła u badanej niezdolności do pracy (k.141 a.r.).

W oparciu o powołane stanowisko Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 29 kwietnia 2013 r., organ rentowy wydał w dniu 04 czerwca 2013 r. decyzję znak: (...)/SER/(...), w której odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, uznając, iż jest ona osobą zdolną do pracy (k.147a.r.).

Od niekorzystnej decyzji organu rentowego W. G. złożyła odwołanie, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (k. 2a.s.).

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w toku postępowania dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów: onkologa i ortopedy celem jednoznacznego ustalenia, czy odwołująca się jest zdolna czy też całkowicie bądź częściowo niezdolna do pracy zarobkowej (k. 21a.s.).

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił na podstawie opinii biegłego sądowego specjalisty ortopedy, iż ubezpieczona cierpi na zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i piersiowego o niewielkim stopniu zaawansowania. Biegły stwierdził również niewielkie zniekształcenie opuszki lewego kciuka, co nie upośledza jednak funkcji chwytnej ręki. Zdaniem w/w biegłego brak jest podstawy do uznania niezdolności do pracy ubezpieczonej z powodu schorzeń ortopedycznych (k. 41-42 a.s.)

Biorąc pod uwagę stanowisko biegłego sądowego specjalisty z zakresu onkologii, oraz jego opinii uzupełniającej, Sąd Okręgowy stwierdził, iż odwołująca się W. G. znajduje się w stanie po radykalnej amputacji piersi prawej, o lekkim obrzęku prawego ramienia. Obciążanie kończyny górnej po stronie usunięcia węzłów chłonnych pachy np. pracą fizyczną stanowi realną groźbę nasilenia się obrzęku ramienia ze wszystkimi tego konsekwencjami. (k. 34 a.s. oraz k. 55a.s.). Zdaniem biegłego onkologa odwołująca pracownica fizyczna po przebyciu usunięcia węzłów chłonnych pachy w toku radykalnej mastektomii jest nadal częściowo niezdolna do pracy zarobkowej na stałe

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 04 marca 2014 roku wskazał, że nie zgadza się z opinią biegłego sądowego onkologa z dnia 21 sierpnia 2013 r., oraz wniósł o powołanie innego biegłego powołanej specjalności (k. 51). W załączeniu organ rentowy przekazał stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskiej przy (...) Oddziale w ZUS z dnia 03 marca 2014 r., w którym Przewodniczący Komisji Lekarskiej stwierdził, iż ubezpieczona pracowała w zawodzie dziewiarza oraz sprzedawcy wiele lat i zatrudnienie w tych zawodach nie musi się wiązać z dużym obciążeniem fizycznym. Ponadto, zdaniem Przewodniczącego Komisji Lekarskiej, opis przedmiotowego stanu nie świadczy o istnieniu dużej dysfunkcji prawej ręki, a opisany lekki obrzęk prawego ramienia nie był stwierdzony podczas badania (k. 52 a.s.).

W opinii uzupełniającej z dnia 04 kwietnia 2014 r. biegły sądowy o specjalności onkologicznej wskazał, iż uznanie u pracowniczki fizycznej stanu częściowej trwałej niezdolności do pracy jest zasadne nie tylko w przypadku obecności obrzęku, lecz w każdym przypadku stanu po usunięciu węzłów chłonnych pachy i są to bezwzględne przeciwwskazania do wykonywania normalnej pracy fizycznej bez ograniczenia. Biegły w pełni podtrzymał swoją opinię (k. 55 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 23 kwietnia 2014 r. (data stempla biura podawczego sądu 24 kwietnia 2014 r.) organ rentowy podtrzymał wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego onkologa. W załączeniu przekazał stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 22 kwietnia 2014 r. (k. 62 i 63 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 29 kwietnia 2014 r. pełnomocnik ubezpieczonej wniósł o oddalenie wniosku organu rentowego o powołanie innego biegłego sądowego onkologa (k. 65 a.s.).

W dniu 28 maja 2014 r. Sąd Okręgowy postanowił oddalić wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego onkologa (k. 69 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację, w tym dokumentację medyczną zawartą w aktach sądowych, aktach rentowych odwołującej, a także w oparciu o opinie biegłych sądowych w tym przede wszystkim opinię i uzupełniająca opinię onkologa, albowiem naczelnne dysfunkcje organizmu ubezpieczonej znajdowały się w zakresie jego dziedziny specjalizacyjnej. Autentyczność zgromadzonych dokumentów i ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła zastrzeżeń Sądu.

Sąd Okręgowy podzielił opinie biegłego onkologa, gdyż została ona wydana w oparciu o bezpośrednie badanie oraz wyniki badań odwołującej, jest wyczerpująca i sporządzona w sposób jasny i logiczny. Biegły lekarz jest specjalistą w swojej dziedzinie, posiadającym bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe.

W zakresie oddalenia wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego onkologa, Sąd oparł się o stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w wyroku z dnia 16 września 2009 r., w sprawie I UK 102/09, zgodnie z którym nie ma uzasadnienia wniosków o powołanie kolejnego biegłego jedynie w sytuacji, gdy już złożona opinia jest niekorzystna dla strony. Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, iż wniosek organu rentowego o dopuszczenie innego biegłego tego samej specjalności jest niezasadny i zmierza jedynie do przedłużenia postępowania w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego sprawę.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga zważył, co następuje:

Odwołanie W. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 04 czerwca 2013 r., znak:(...)/SER/(...) jest uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust 1. Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- jest niezdolny do pracy;
- ma wymagany okres składkowy i nie składkowy;
- niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Z powyższego jednoznacznie wywieść można, iż w art. 57 ust. 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. określono warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki te muszą być spełnione łącznie. Prawo

do renty uzależnione pozostaje przede wszystkim od samego faktu wystąpienia niezdolności do pracy, a ponadto niezbędne jest posiadanie wymaganego okresu składkowego i nie składkowego oraz powstanie niezdolności do pracy nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów wymienionych w ustawie (z uwzględnieniem art. 57 ust. 2 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.).

Sąd Okręgowy podziela również tezę wyrażoną w orzecznictwie, według której przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności oraz rokowania co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy) (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 28 stycznia 2004 roku, II UK 222/03, OSNAPIUS rok 2004, Nr 19, poz. 340.). Reasumując, prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku spełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt.1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

W niniejszej sprawie jedyną kwestią sporną między stronami postępowania stanowiło spełnienie przesłanki stanu niezdolności do pracy odwołującej. Spełnienie natomiast pozostałych warunków przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, nie było kwestionowane przez organ rentowy, a wobec powyższego nie stanowiło przedmiotu rozpoznania przez tutejszy Sąd w postępowaniu odwoławczym.

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego w postaci akt rentowych i opinii biegłego sądowego lekarza onkologa w niniejszej sprawie, występują podstawy do zmiany decyzji organu rentowego poprzez przyznanie wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 maja 2013 r. na stałe. Częściową niezdolność do pracy u wnioskodawczyni Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o opinie biegłego onkologa, bowiem główne dysfunkcje odwołującej znajdują się w zakresie jego specjalizacji. Niewątpliwie odwołująca cierpi na silne dolegliwości bólowe z powodu przebytego nowotworu piersi i odbytego następnie zabiegu mastektomii radykalnej prawej piersi z wycięciem węzłów chłonnych, a także odczuwa ona bóle ciała oraz ogólne osłabienie organizmu. Z powodu obrzęku ramienia nie jest zdolna do wykonywania pracy fizycznej.

W tym względzie powołany w sprawie biegły, w opinii oraz w opinii uzupełniającej stwierdził, że stan zdrowia ubezpieczonej stanowi podstawę do uznania wnioskodawczyni za osobę częściowo niezdolną do pracy. W toku postępowania Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłego onkologa, zaś poczynione przez niego ustalenia, co do stanu zdrowia odwołującej, przyjął za własne.

Odwołująca nie spełnia natomiast kryteriów niezdolności do pracy z przyczyn ortopedycznych. Niemniej jednak podkreślić należy, że obowiązujące przepisy nie formułują wymogu, by wszyscy biegli lekarze oceniający zdolność ubezpieczonego byli jednomyślni. Jest oczywistym, że w sytuacji, gdy specjaliści chociażby z jednej dziedziny nauk medycznych stwierdzają niezdolność ubezpieczonego do pracy to można uznać, iż ubezpieczony z powodu istniejących u niego schorzeń jest niezdolny chociażby okresowo do podejmowania i wykonywania pracy zarobkowej.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy, w oparciu o opinie biegłego onkologa uznał, iż odwołująca jest osobą częściowo trwale niezdolną do pracy. Sąd Okręgowy, przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu trwałej częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 maja 2013 r.tj. od dnia następującego po upływie czasokresu ostatnio przyznanego prawa do świadczenia rentowego, na stałe. Sąd Okręgowy w całości podzielił stanowisko wieloletniego specjalisty z zakresu onkologii w niniejszej sprawie. W takiej sytuacji należy uznać, iż decyzja organu rentowego jest niezgodna z prawem i dlatego na podstawie art.107 ustawy o emeryturach i rentach nie można stwierdzić, iż u odwołującej w momencie wydania przez organ rentowy decyzji brak było niezdolności do pracy .

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.